

Пчеличката

Мая

СТРАННИКЪТ

от Джон ван Бруген

Clibri

Днес наистина се забавлявах, Мая.

Уили се изкиска и се скри в кошера, сънен и щастлив. Мая го изпрати с топла усмивка, после пое обратно към поляната. Прелетя над Бари, който се беше завил с някакви гнили листа. Дочу недотам нежното похъркване на Шелби. Накрая кацна на едно красиво цвете и се сгуши в неговата чашка.

Вече се унасяше в сън, когато чу някакво **МЛЯС-МЛЯЯЯС!**

Залости венчелистчетата, защото звукът ставаше все по-силен и зловец. После постепенно утихна. Луната се показа и пчеличката се успокои.

Уили, лека нощ! Не позволявай на молец да съсипе твоя сън.

На другия ден, докато си жу-
жеше на воля, Мая чу ужаса-
ния глас на Шелби и прелета
до него. Уили също беше
там.

Шелби горчиво въздъхна и
рече:

**Това беше
най-вкусното
парче от гъбка-
та. Някой го е
изял.**

Разтревожен, Уили потвър-
ди:

Цялото го е изял!

Уили? Шелби? Какво е това?

Появи се и нервният
Бари.

